~~бъше адъ~~ ходи тъм. 2) от дъ и а, а дъ хъвте тъ, а тъ дъ бъше, а тъ дъ бъше

Адски (чт) 1) свойствен на ад, адска злоба, адски записи. 2) що се намира в ад, или що произлиза от ад, адски сили, мъте, злобе е адский правнук. Бр. Пр. Вел. 3) нестъртим, несносен, мъчителен, адски мъки 4) прв и стъден, от дъм земя.

Адяк и ядяк, нар. в Инди, кога е тъй: хади адяк да ходим, казали.

Адям (чт) 1) стъпка; крачка, раскрач: адям-адям да вървим, стъпка по стъпка да вървим, в. и аям-аяк. 2) раст, колач: колко адяма ще имаш. 3) в. адямин.

Адямин (чт) скотец, скотец, подвит; аз му казвам адямин, той ми пита: колко дъца имаш.

Аемин (чт) в. аям.

Аенк (чт) в. ахенк.

Аенски (чт) прл. от аемин.

Аердисам, в. аярдисам

Аердисвам, в. аярдисвам, -сувам.

Аерён, а, о — и (чт) прл. от аяр, докарам на аяр.

Аеря-ин 2 дъ в. аяр.

Аета (чт) в. адта и хаята

Аждер (чт) хала, змей, пламя излъзе от черва Арнтина, стъку врескал како и дъкой аждер. М. 154.

Аждерин (чт) тоже що аждер § немирен, лакомник, сатана и-кое моче или дъте; какъв е аждерин той.

Аждерха (ста) тоже що аждер, по казви се закон и дъкой, бъен, свирепт, неукротим, неудържим, силно крилат, змеевит.

Аза (ста) член в дъкой правителствен съвет, ~~или представител в дъкой съвет~~, или представител. Аза се обади че на всяко село нов закон на може да бъде Л.Д 1869 р. 173

Азаа (ста) тоже що аза.

Азадрия (ста) в. язадрия. Бъла Петра Залюбила "турски ~~селски~~ азадрия =селскиф берачи" М. 91.

Аз, вмф. Азъ

Диверное погрешно произвежда думата от аза, и мисли че азадрия